

Iz Ormoža. (Dopisniku z gornjega Kamenščaka) hočem malo s tem v pomoč priti, da mu povem, kako je Cezanjevski učitelj gospod J. K. s svojo nemščino enok kozle drl. Najbrže je kriva temu železniška postaja (ali kali?), da imenovani odgojitelj slovenske mladine večkrat obišče naše mestice. Tako jo je tudi enok pripihal ter se v krčmi pridružil nekaterim gospodom, ki so si pri kupici vina odpočivali od vsakdenjega posla.

Živahno razgovarjanje je nanoslo, da že itak znanega nam prijatelja s Cezanjevec nek dovtipnež opita, ali mu ne bi mogel povedati druge in tretje stopnje pridevnika „scheintodt“ (navidezno mrtev). Radovedneži so poslušali na vsakako bister odgovor g. učitelja, a ta jih je ovaril. Nič ni namreč na to zinol. Pove mu toraj dovtipnež, da ste imenovani stopnji „todt“ in „maustodt“! S tem pa se naš prijatelj nij hotel sprijazniti trdeč, da je „maustodt“ sestavljen samostavnik (maus-tod miš-smrt.)

Ker pa smo se temu smejali, ne hoteči verjeti njegovej trditvi, razjaril se je mož v svoje nemškeje mogočnosti, tako da bi ga skoraj morali opomniti na ono večer, ko so mu pred nekaterimi leti ravno tam gospodje zbog enake sitnosti vrata pokazali. O obžalovanja vredna šola, katero vodi nemški kulturonošec!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Shod našega presvitlega cesarja z ruskim carom vršil se bode 24. avgusta v Kromerizu v Avstriji; cesar Franc Josip in cesarica prideta že opoludne v Kromeriz, car Aleksander III. pa in njegova soproga še le nekaj ur pozneje; shoda se bode tudi udeležila poslanika knez Lobanov in grof Wolkenstein; župan Bojakovsky izdal je do Kromeriških prebivalcev oklic, v katerem jih pozivlje, da okrasijo in razsvetijo mesto; 26. t. m. se podajo naš cesar k vojaškim vajam v Plzno, cesarica pa v Schönbrunn in od tam v Išč. 8. septembra pridejo cesar v Celovec, kjer bodo dajali audijence ter si ogledali razstavo; 9. in 10. sept. pa vršile se bodo vojaške vaje. — 15. avgusta zasedel je Budejeviški škof grof Schönborn stol Praškega nadškofa; slovesnost bila je sijajna. — V Prago potujoči Slovenci so srečno došli v Brnu ter so bili slovesno sprejeti; pozdravil jih je česki pisatelj Rebec v slovenski besedi, Hribar je odgovoril slovenski in česki; zvečer je bil banquet. Tudi v Pragi je bil vsprejem velikansk. — Slovanski učitelji so imeli 11. avg. veliki shod na Velehradu; pred zborovanjem služil je Brnski škof dr. Bauer sv. mešo. — Minister Kalnoky je 11. t. m. potoval v Varzin h knezu Bismarku; to potovanje bilo je zelo važno, ker sta se gotovo pogovorila o carinski zvezi Nemčije z Avstrij-

sko-Ogersko; 17. avg. se je Kalnoky povrnil na Dunaj.

Vnanje države. Ruski car in cesarica sta se vrnila s potovanja po Finlandskem v Petrovdvor. — 14. avg. praznoval je Črnogorski knez Nikolaj petindvajsetletnico svojega vladarstva. — Na Angleškem in Francoskem se potegujejo tudi ženske za volilno pravico; v Parizu so izdelale načrt, v katerem tirjajo, naj se jim priznavajo vse pravice, katere uživajo možki; v Londonu pa je šla deputacija k M. Hicks-Beachu, katera je stavila predlog, naj bi se ženskam dala volilna pravica. — Iz Kahire se poroča, da so Kartumci Mahdijevega naslednika Abdullaha umorili; sedaj nimajo v Sudanu nobenega načelnika. — Brazilijsko ministerstvo je odstopilo, ker je večina zbornice mu nasprotna. — Na Španjskem še vedno kolera razsaja; vsaki dan jih zboli blizu 4000 in umrje 2000 in še več oseb; tudi Seviljski nadškof je umrl; ljudstvo je vse zbegano in popušča mesto; tudi na Francoskem se ta sovražnik širi; v Marseille umrje vsaki dan 40 do 50 ljudi za kolero. — Afgansko prašanje še ni dognano; v Heratu kupujejo gosposke veliko žita; 2000 delavcev dela trdnjave in prebivalci so sklenili, da bodo mesto branili proti vsakemu napadu. Angležki listi pišejo, da ruske čete na afganski meji, posebno v okolici Pendža zelo umirajo; govori se celo, da se je unela kolera. — Iz Sudana se piše, da so se Abesinci sprijeli s pristaši umrlega Mahdija, jih premagali in osvobodili posadko v Ghirri blizu Kasale.

Za poduk in kratek čas.

Škatlja, daj jesti no piti, a ti, klabük, vudri zdaj!

(Narodna pripovedka.)

Enkrat je bio en božen paver, je meo svojo ženo no pa dosti otrok. Vsi so že bili tak na nič prišli, da so nej meli kaj več živeti. Drüge živadi je tüde nič nej meo kak samo dva jünčeka. Gda je enkrat v hosto po drva hodo no si jih že bio naložo, ka je mislo domu peljati, zagledne tam eno veliko kačo. On pa jo na drva naloži no jo domu pelja, te pa je reko ženi: čüješ ti, žena! toto kačo si boma mija redila, ki nič drüge živine nimama.

Onija sta jo resen noter v eno kad djala no sta jo že tri leta redila v tisti kadi.

Te pa je žena enkrat rekla: čüješ, ti moráš toto kačo nekam vkraj spraviti ali pa jo vbiti, kajti joj že nimama več kaj davati, no pa nas tüde preveč dolj spravlja.

Gre resen ti paver enkrat, ka bi jo vbio, ali jemi je kača rekla: moj lübi ti božen paver, nič me ne vbij, jaz še te bom prav bogatega